

Mál nr. 353/2015
M og
vátryggingafélagið V v. slysatryggingar launþega.

Maður slasaðist í umferðarslysi 25.2.2013. Tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

Gögn.

1. Málskot móttakið 16.9.2015 ásamt fylgiskjöllum 1-23
2. Bréf V dags. 22.9.2015.

Málsatvik.

M lenti í umferðarslysi 25.2.2013 og gerir kröfu um að fá greiddar bætur úr launþegatryggingu. Í slysinu viðbeinsbrotnaði M, 6 rifbein brotnuðu, lunga féll saman að hluta og loft var í brjóstholi. Slys M var tilkynnt formlega til V 3.3.2015. Af hálfu M er á það bent að hann hafi leitað til lögmanns í byrjun júlí 2013 vegna kröfu um greiðslu útlagðs kostnaðar og vegna munatjóns. M hafi leitað til læknis ítrekað á árinu 2013 og farið í sjúkrabjálfun. Af hálfu M er á það bent að 19. ágúst 2013 komi fram í samskiptaseðli læknis að M sé skánandi af sínum kvillum og 26. ágúst 2013 hafi M snúið til fyrra starfs síns og ekkert hafi bent til að hann gæti ekki sinnt því. M leitaði síðan ekki til læknis vegna afleiðinga slyssins fyrr en vorið 2014 að því sem kemur fram í málskoti hans og því hafi það verið í fyrsta lagi þ.17. mars 2014 sem M hafi getað gert sér grein fyrir að um varanlegt tjón hans gæti verið að ræða sbr. læknisvottorð sem gefið var út þann dag. V hafnar bótaskyldu úr slysatryggingu launþega og segir að tjónið hafi ekki verið tilkynnt innan ársfrests sbr. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingasamninga eins og áður greinir. V bendir á að stöðugleikapunktur vegna slyssins hafi verið 26.8.2013 skv. matsgerð lækna frá 1.10.2014 og örorkunefndar frá 28.1.2015. V telur að á þeim tímapunkti hafi M mátt vera kunnugt um atvik sem krafa hans er reist á og þá hafi ársfresturinn skv. 1. mgr. 124. gr. vsl. byrjað að líða. V bendir á að fram komi í matsgerðunum að allt frá batahvörfum og fyrir þann tíma hafi M haft viðvarandi verki í vinstri öxl og skjálfta í vinstri hönd sem hafi átt það til að bólгна og verða blá auk annarra kvilla. V telur því fráleitt að halda öðru fram en að M hafi haft vitneskju um atvik sem hann gat reist kröfu sína á 26.8.2013 ef ekki þegar á slysdegi.

Álit.

Læknisfræðileg gögn benda til þess að þegar á árinu 2013 hafi M haft viðvarandi verki á ýmsum stöðum í líkamanum. Þá kemur einnig fram í matsgerð lækna og mati örorkunefndar að stöðugleikapunktur M hafi verið 26.8.2013. Auk þess gaf M lögmanni umboð til að sækja bætur fyrir sína hönd 1.7.2013, en samkvæmt umboðinu þá felur umboðið til lögmannsins í sér alla hagsmunagæslu vegna umferðarslyss 25.2.2013. Það bendir sterklega til þess að hann hafi haft vitneskju um atvik sem krafa hans er reist á og að þau atvik hafi komið fram á árinu 2013. V fékk ekki tilkynningu um slysið fyrr en 3.3.2015, en þá var ársfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga liðinn. M á því ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega.

Reykjavík 27.10.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.